

“No sé si em queden setmanes o mesos com a alcalde de Lloret”

El seu nomenament com a secretari de Seguretat s'ajorna sense data fixada

No té pressa però tampoc tem perdre'l

Xavier Crespo, a la platja de Lloret i amb l'edifici de l'ajuntament al fons.
Foto: MANEL LLADÓ.

El nomenament de Xavier Crespo com a nou secretari de Seguretat haurà d'esperar. El consell de govern no va incloure ahir l'aprovació del seu càrrec, un ajornament que ja dura quinze dies i que, de moment, no té data fixada per desencallar-se.

Li queden pocs dies en aquest despatx d'alcaldia? El que és segur és que no em presentaré a la reelecció com a alcalde de Lloret. El meu pensament, des de sempre, ha estat ser alcalde durant vuit anys. Crec que m'hi he dedicat amb la màxima intensitat i he tingut la

sort d'estar acompanyat per un gran equip. I allò que em vaig proposar com a primera experiència política ha estat agradable. Me'n vaig amb el pot més ple que buit, des del punt de vista personal. També hi ha moments, evidentment, més complicats i durs. Ara, no li podria dir si em queden setmanes o mesos a l'alcaldia. Em sento orgullós de l'ofertament que m'ha fet el govern i si he d'entomar un nou càrrec ho faré. I, sinó, continuaré com a diputat. Com viu aquesta incertesa entorn al seu nomenament? Entenc que és el moment de confeccionar un govern amb unes característiques diferents. Tinc la confiança del president Artur Mas i del conseller Felip Puig. El que els he proposat és que no ens donem cap pressa cap de les dues parts. Jo ja tinc prou feina amb Lloret i com a diputat. I no ve d'un dia. Fins i tot, preferiria que ens ho agaféssim amb tranquil·litat, que puguem proclamar el nou candidat de CiU a Lloret i afrontar la part final del mandat tancant temes. Mentrestant, estaré a disposició del president i del conseller. El projecte de país és sòlid i engrescador. Les coses s'estan fent bé. I jo sumaré, no restaré. Tem pel seu nomenament? No, perquè tant el president com el conseller m'han fet saber que em volen per a aquest càrrec. Tot plegat, però, ha estat un xic estrany. Què creu que s'ha fet malament? Entenc que res. Per la meua part, estic endarrerint el nomenament perquè crec que és millor fer-ho així. Quan es va anunciar el seu nou càrrec va enviar una carta als treballadors municipals acomiadant-se. Faria marxa enrere? No era una carta sinó simplement un correu electrònic. El dia que els mitjans van anunciar el meu nomenament vam creure oportú informar els treballadors. No era una carta de comiat oficial com a alcalde. Els feia saber que abandonaria l'alcaldia properament. La carta oficial ja la faré. Quan es va anunciar que aniria a Interior, a Lloret ja li demanaven més presència de Mossos. Ja li fan peticions. I tenen raó. He estat el primer que ho he

demanat. Però també he dit que la primera prioritat era el desplegament. Ara ja s'ha assolit. Totes les comarques estan ateses per la Policia Nacional de Catalunya. I ara, a mesura que surtin les noves promocions, cal anar consolidant i fent els creixements en aquells punts on hi ha més mancances. I lluitaré perquè la Selva Marítima tingui més Mossos però també a la resta de Catalunya, on sigui necessari. Vostè és un home asserenat però quan toca també és contundent. Seguirà en aquesta mateixa línia en el govern català? Sóc com sóc i amb el temps i les experiències en vas aprenent. Haver estat vuit anys al govern de l'alcaldia de Lloret et fa madurar més i et marca. Quan vaig entrar a la política era un inexpert. No estava afiliat a cap partit i no tenia vida política, tot i que em despertava cert interès. No canviaré. Sóc apassionat en els projectes, hi lluito molt. Miro de ser serè i assenyat. I davant el que crec que no és la veritat i que cal posar-hi més èmfasi, també ho faig. Vostè ja va dir que el seu projecte per a Lloret tenia una caducitat de vuit anys. Amb quines sensacions tanca aquest capítol? Orgullós, content i crec que, en línies generals, apreciat. El nostre equip ha decidit molt. Hem estat molt executius. En la darrera dècada s'ha doblat la població de Lloret, de 20.000 a 40.000 habitants. Independentment que n'hi viuen gairebé permanentment al voltant de 60.000. I que, amb el turisme, podem arribar a 250.000. Això ha comportat dotar de més serveis el municipi, que en aquest sentit ja patia un dèficit. Hem pogut augmentar el pressupost amb recursos propis i aliens. I això ens ha permès fer una inversió pública i privada molt important. Això, avalat per uns projectes que ens hem cregut i que s'han cregut els empresaris. Un dels més importants en el primer mandat va ser el nou pla d'ordenació urbana. Va ser el projecte clau en què em vaig abocar els primers anys. Va ser un moment difícil, perquè el nostre planejament va ser restrictiu, en una època de boom urbanístic. I va ser dur en el tema de les urbanitzacions perquè vam reduir sòl urbanitzable, i també pel tema hotel·ler. En aquella època, la voluntat de molts empresaris era la transformació dels hotels en habitatges perquè donava diners amb immediatesa. I es va bloquejar. Quan es va presentar per primer cop a les eleccions municipals era president de l'hoquei de Lloret i no militava al partit. Ja m'ho havien proposat en els dos mandats anteriors abans de prendre la decisió. I no era el moment perquè em dedicava a la medicina i no ho veia. A la tercera vaig dir que sí. Haig de reconèixer que el meu pare m'havia dit que mai em dediqués a la política. Però vaig donar el pas. Amb quines sensacions marxarà de Lloret? Miri, aquests dies m'han ajudat a pensar. I me n'aniré ben tranquil de Lloret. Amb la consciència tranquil·la perquè he tingut l'experiència que volia, perquè he treballat i perquè he tingut la sort de fer realitat la majoria de projectes que teníem al cap. I queda molta feina per fer. Però Lloret té moltes oportunitats i estan sobre la taula. I el proper alcalde les podrà desenvolupar. Un dels seus cavalls de batalla ha estat canviar la imatge de Lloret i aquell tòpic que no li agrada gens que és el turisme de borratxera. Està satisfet de la feina feta? Molt. Perquè no ho hem fet sols. Potser mediàticament en un cert moment es va fer molt de ressò d'algunes situacions. Però és aigua passada. Ara tenim diversificats els productes turístics de Lloret, encaminats a moltes altres qüestions, com el turisme esportiu, el familiar, el de convencions i el cultural. Així, ara tenim un producte que acompanya el sol i la platja. Tot plegat consolida la marca Lloret. I el producte és bo. Potser el que costa... És canviar la imatge... Que té la gent de fora... És així. Però a mesura que la gent ve a Lloret, la imatge va canviant. Sé que queda feina per fer. Darrerament hem pres decisions de caràcter dràstic, com la transformació del front marítim. I hi ha coses que la gent no sap. Com ara que el

75% del terme municipal no està urbanitzat. La retirada de mostres comercials penjants també va ser una altra de les mesures dures. Tot plegat, per fer que el visitant s'hi trobi bé, bàsic per aconseguir una destinació turística sostenible, que perduri, però també tolerant amb el qui hi viu. Això és el que ha de ser una destinació europea i catalana. S'ha d'entendre que a la gent li agrada anar a la platja i menjar a les terrasses. Però si volem ser perdurables i tenir visitants tot l'any, el nostre llistó ha de ser la convivència entre el qui hi viu i el qui ens visita. I s'han buscat cops d'efecte mediàtics, com quan van contractar Ronaldinho com a imatge promocional. En aquell moment era una persona d'imatge, de somriure, era virtuós amb la pilota i era el líder d'un equip com el Futbol Club Barcelona, un gran ambaixador català. Per això vam creure que era una bona oportunitat, que, a més, econòmicament no suposava una despesa molt important perquè era a través de la seva pàgina web. Hem tingut altres esdeveniments que en aquest sentit ens han ajudat. Com la organització dels Special Olímpics. Va ser de gran orgull per als lloretencs i tots vam vibrar. I n'hi ha més. No sé si vostè en recorda algun més. El que em ve al cap, perquè va sorprendre molt a la premsa, és el 'cult-beach'. Aquest potser no va funcionar tant. Bé, com a marca es podria discutir. Però el cert és que Lloret té a vint metres de la sorra el museu del mar. Si això no és cultura al costat de la platja, que m'ho preguntin. Vam ser de les primeres destinacions a instaurar la "biblioplatja" i ara s'està reproduint a molts llocs. Als jardins de Santa Clotilde s'hi pot accedir des d'un petit sender. Potser el nom "cult-beach" no era el millor però el concepte sí. Haig de reconèixer que me'l van apuntar vint minuts abans de començar la roda de premsa, ara ho puc dir. L'altre punt clau ha estat el casino. El tancament de l'antic semblava que havia de ser la fi del turisme a Lloret; ara en tenen un de nou i millor. Recordo que quan vaig entrar com a alcalde, quan encara hi havia un govern a la Generalitat de CiU, hi havia dues qüestions que em preocupaven molt i de les quals vaig parlar amb el conseller en cap, que era Artur Mas. Una era la marxa del casino, com a fet referencial d'una marca turística. I l'altre, el ral·li Costa Brava. Volíem la transformació del municipi i perdíem dos punts que ens diferenciaven a Catalunya. Però es va aprovar una quarta llicència de casino a Catalunya. I va acabar a Lloret. No va ser un procés gens senzill. Abans d'entrar deia als meus companys: si el dia que deixi de ser alcalde he revisat el planejament i hem recuperat el casino, haurà valgut la pena. Però se n'anirà sense inaugurar la piscina coberta, tot i que ja està en marxa. Un altre alcalde de Lloret que no fa realitat una reivindicació històrica. És veritat. Cada any he participat en el primer bany de l'any perquè podia donar la cara perquè el compromís era total. El nostre projecte, però, era molt ambiciós i ha coincidit amb la crisi. Encara que tardem, per a Lloret és millor. Perquè ara s'està construint amb recursos propis i tenim la paella pel mànec. I quan sigui el moment farem el concurs de la seva gestió. No la podré inaugurar però estic molt tranquil, que Lloret la tindrà. Trobarà a faltar disfressar-se per carnaval i participar a la rua de Lloret? En la foto de la primera candidatura vam dir que ens mullaríem per Lloret i el fet de disfressar-nos era una manera de demostrar que participem de primera mà. També li haig de reconèixer que alguns anys no en tenia massa ganes. No sóc de disfressar-me. Però si ho deixaves de fer era com llençar la tovallola. I no ho vam deixar. No han estat tot flors i violes aquests anys. El moment més dur va ser quan el van acusar de cobrar de metge i alcalde? Sí, perquè va ser en un moment en què no tenia la maduresa política que calia. Podríem dir que era verge i em queien per tots costats. I sí, ho vaig passar molt malament. Va experimentar la part més agressiva de la política? La més

agressiva, tot i que sabia que la meva família més propera sabia la veritat. Però es volia donar la volta a les coses. Em vaig quedar més tranquil quan vam fer aquell ple i vaig donar explicacions. Potser vaig estar una setmana o deu dies que no em vaig poder expressar perquè el secretari municipal era fora i creia que era fonamental que hi fos. I, després, ja no n'he parlat més però ha estat un procés que ha durat gairebé cinc anys. Va anar a parar a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes de Madrid i, finalment, es va dictar una resolució en què es deia que no hi havia res. Però haig de dir que vaig madurar.El 2006 va començar la seva projecció nacional en ser elegit diputat. Però segurament públicament se'l coneix com l'alcalde de les nevades.Vam estar callats 48 hores. No teníem ni temps per parlar. Era una situació molt difícil. No hi havia gens de llum. Començava a haver-hi robatoris. Hi havia gent que ho passava molt malament. Des del punt de vista de la comunicació, no va ser un tema planejat. La meva manera de parlar era el que em sortia de dins. Era la meva expressió però també la de tots els ciutadans de Lloret. Era una situació excepcional. I què espera un poble del seu alcalde? Doncs que doni la cara. I no només la vaig donar jo sinó tots els regidors i tècnics municipals. Se'm recordarà per un esdeveniment que m'agradaria que no tornés a passar.Potser aquesta experiència li serà útil per al futur càrrec?Miri, no sóc un polític de carrera. Hi vaig entrar quan tenia quaranta cinc anys. Un any i mig abans de donar aquest pas, vaig tenir una experiència personal molt desagradable, que segurament és el que em va fer decidir la meua vida. I em venia de gust dedicar-me al meu municipi. I ara finalitzo l'etapa.La medicina, la troba a faltar?No la trobo a faltar perquè també la vaig viure amb intensitat. Però li explico una curiositat. L'altre dia una veïna va venir a casa perquè el seu fill estava malalt. Volia que la meua dona, que també és metgessa, o jo anéssim a casa seva. I hi vaig anar jo. Al final només era una grip. Potser feia sis anys que no visitava un malalt a casa seva. I vaig pensar que potser tindria una vida més tranquil·la si continués sent metge. Però tinc temps per tornar-hi. Encara sóc jove. Tinc 53 anys.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 12-01-2011 Pàgina 10

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/355711-no-se-si-em-que-den-setmanes-o-mesos-com-a-alcalde-de-lloret.html?piwik_campaign=rss&piwik_keyword=misPol%C3%ADtica&utm_source=rss&utm_medium=misPol%C3%ADtica&utm_campaign=rss